

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623204921
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2024:7623204921.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava- Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/X, C., v konaní o zaplatenie 488,84 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. N e p r i z n á v a sa žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 29.9.2023 domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 488,84 Eur, úrokov vo výške 28,68% zo súm omeškaných splátok úveru, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo súm omeškaných splátok úveru, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 54,86 EUR, a trov konania.

2. Túto svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu ako postupca spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA uzatvoril so žalovanou dňa 14.11.2014 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo forme úverového rámca 600 Eur a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Na základe Zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve. Žalobca zastáva názor že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. resp. zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaná porušila svoje povinnosti podľa Zmluvy, a tak došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti ku dňu 26.11.2020. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 994,46 Eur, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 872,22 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 78,24 Eur, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 9 Eur, z neuhradených poplatkov vo výške 0 Eur a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v výške 35 Eur. Žalovaná po vyhlásení mimoriadnej splatnosti vykonala do podania žaloby úhrady v celkovej výške 505,62 Eur, ktoré žalobca započítal na istinu úveru. Žalovaná suma tak predstavuje sumu vo výške 488,84 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 366,60 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 78,24 Eur, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 9 Eur, z neuhradených poplatkov 0 Eur a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 35 Eur.

3. Žalovaná k žalobe nepodala žiadne písomné vyjadrenie, aj keď bola na to vyzvaná súdom uznesením sp.zn. 16Csp/62/2023-67 zo dňa 3.11.2023. Žalovanej bola predmetná zásielka doručená dňa 23.11.2023.

4. V nadväznosti na výzvu súdu uskutočnenú uznesením sp.zn. 16Csp/62/2023- 69 zo dňa 3.11.2023 na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení v žalobe, žalobca súdu dňa 29.12.2023 doručil vyjadrenie. K skutočnosti akým spôsobom žalobca resp. jeho právny predchodca vypočítal hodnotu RPMN stanovenú v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189 zo dňa 14.11.2014 žalobca uviedol, že typ úveru, ktorý bol poskytnutý žalovanej je revolvingovým úverom. Tento typ úveru umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Vzhľadom na povahu úveru ako revolvingu nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov, a preto zmluvná dokumentácia obsahuje príkladný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, kde pri výpočte indikatívnej RPMN veriteľ vychádzal z predpokladov, že žalovanej bol jednorazovo poskytnutý úver vo výške 600 Eur, úver mala žalovaná splácať v 12-tich mesačných splátkach so splatnosťou vždy k 10. dňu v mesiaci, výška mesačnej splátky bola stanovená vo výške 61,09 Eur, ročná percentuálna miera nákladov tak je 46,36%. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011 sp. zn.: 9Co/95/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.12.2013 sp. zn.: 9Co/94/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.2.2017 sp. zn.: 6Co/148/2016.

K skutočnosti, kedy a kým spôsobom došlo medzi stranami sporu k dohode o tom, že žalovaná na uvedený úverový vzťah vyplývajúci zo zmluvy č. 261954216260189 zo dňa 14.11.2014 bude uhrádzať poistné vo výške 2 Eur mesačne resp. 1,50 Eur a akým postupom žalobca uviedol, že žalovaná s pôvodným veriteľom uzatvorili súbor poistenia - Základný súbor poistenia, kde poplatok za poistenie predstavuje 3,33% a zároveň poukázal na čl. 7 bod 7.1. Rámcovej poistnej zmluvy pre poistenie schopnosti splácať revolvingový úver č. CTM3032.

K skutočnosti ako si žalobca resp. jeho právny predchodca splnil pri úvere poskytnutom na základe zmluvy č. 261954216260189 zo dňa 14.11.2014 povinnosti vymedzené v ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase ním vykonaného zosplatenia úveru žalobca uviedol, že medzi zmluvnými stranami bol dojednaný revolvingový úver vo forme karty, z ktorej je možné čerpať. Nejedná sa o klasický splátkový úver. Klient má možnosť čerpať poskytnuté zdroje opakovane. Na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ustanovenie § 565 OZ nakoľko v danom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. V prípade pochybnosti zároveň uviedol, že žalovaná bola zo strany pôvodného veriteľa vyzvaná výzvou na úhradu omeškanej pohľadávky výzvou zo dňa 1.10.2020, ktorú prevzala žalovaná dňa 7.10.2020.

K skutočnosti ako si žalobca resp. jeho právny predchodca splnil pri úvere poskytnutom na základe zmluvy č. 261954216260189 zo dňa 14.11.2014 povinnosti vymedzené v ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. žalobca uviedol, že odborná starostlivosť bola zachovaná a nedošlo k porušeniu povinnosti veriteľa. Boli vzaté do úvahy všetky dostupné informácie vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra, po posúdení ktorých bol jednoznačný záver o platobnej schopnosti žalovanej daný úver splácať. Citujúc ust. § 7 ods. 1 a 2 ZoSU. V konkrétnom prípade veriteľ vychádzal z údajov, že žalovaná je zamestnaná, s mesačným príjmom 380 Eur, má dve vyživovacie povinnosti a žiadne záväzky, minimálna splátka poskytnutého úveru predstavovala 5% z dlžnej čiastky – úverového rámca – teda 30 Eur pričom v rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral do úvahy životné minimum spotrebiteľa vyživovaných detí po odpočítaní prídavkov na deti t.j. vo výške 336 Eur. Zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 10CoCsp/20/2021 z 13.9.2022, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 9CoCsp/44/2021 z 25.8.2022.

K skutočnosti kedy a akým spôsobom došlo medzi stranami sporu k dohode o tom, že žalobca resp. jeho právny predchodca je oprávnený od žalovanej účtovať náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré si uplatňuje v žalobe z revolvingového úveru na základe zmluvy č. 261954216260189 zo dňa 14.11.2014, žalobca poukázal na časť 3, ods. 3, bod 3.2. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.4.2018 a na Sadzobník poplatkov BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky účinného od 1.12.2019, kde sú podľa ostatných poplatkov uvedených v č. 2 náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 35 eur nákladmi uplatnenými v prípade omeškania klienta so splácaním úveru, ktoré má banka právo uplatniť si a zaúčtovať ako skutočné náklady spojené s uplatnením pohľadávky. V prípade omeškania klienta so splácaním úveru má banka právo uplatniť si a zaúčtovať skutočné náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 35 eur

predstavujú náklady postupcu, ktoré boli spolu s istinou a neuhradeným poistením postúpené na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok žalobcovi EOS KSI Slovensko, s.r.o.

K skutočnosti akým spôsobom si žalobca resp. jeho právny predchodca pri revolvingovom úvere riadne splnil svoju povinnosť podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka žalobca citujúc ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. uviedol, že pri výpočte odplaty vychádzal z predpokladov, za ktorých bol vykonaný indikatívny výpočet RPMN, t.j. čerpania sumy 600 eur, ktorá bude splatená s úrokovou sadzbou 28,68 % ročne, pričom zohľadnený bol aj poplatok 2,99 eur mesačne za správu úveru. Odplata v prejednávacom prípade predstavovala výšku 34,66%. Rozhodným zákonným ustanovením v čase uzavretia zmlúv o úvere bol však v otázke odplaty za spotrebiteľský úver § 53 ods. 6 OZ. Citujúc ust. § 1a a § 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. uviedol, že v čase uzavretia zmluvy existoval jednoznačný zákonný rámec, ktorý určil maximálnu odplatu, ktorú môže veriteľ od spotrebiteľa požadovať. S ohľadom na dátum uzavretia zmluvy je pri určovaní odplaty potrebné vychádzať z tabuľky „Súhrne informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014“. Pre daný typ úveru bola v danom čase hodnota priemernej RPMN pri úveroch poskytovaných bankami vo výške 20,78% - maximálna hodnota 41,56%. Odplata nesmela prekročiť hodnotu dvojnásobku priemernej hodnoty RPMN, teda hodnotu 41,56%.

5. Žalovaná sa k písomným podaniam žalobcu písomne nevyjadрила.

6. Súd vytýčil v predmetnom spore termín pojednávania, na ktorom rozhodol, na deň 9.1.2024, ktorého pojednávania sa žalobca a jeho právny zástupca nezúčastnili, pričom právny zástupca ospravedlnil ako svoju neúčasť tak aj neúčasť žalobcu. Žalovaná sa uvedeného pojednávania nezúčastnila svoju neúčasť ospravedlnila.

7. Súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým so Zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.6.2023 a Prílohou k predmetnej zmluve, so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189 zo dňa 14.11.2014, s Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42735362521100 zo dňa 27.11.2020 a doručenkou k oznámeniu, s Všeobecnými obchodnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a.s. k zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty účinných k 11.6.2010, so Sadzobníkom poplatkov CETELEM SLOVENSKO a.s. platným od 1.11.2013, s Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 1.10.2020 a s podacím hárkom k uvedenej výzve a s výstupom sledovanie zásielok k uvedenej zásielke, prehľadom výberov a platieb, s Oznámením o postúpení pohľadávky – úver č. 42735362521100 zo dňa 3.7.2023, s Pokusom o zmier a prílohou zo dňa 18.7.2023, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2014 stav ku dňu 30.9.2014 zverejnenými MF SR dňa 31.10.2014, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014 stav ku dňu 30.6.2014 zverejnenými MF SR dňa 15.8.2014, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2014 stav ku dňu 30.6.2014 zverejnenými MF SR dňa 31.7.2014, s Rámcovou poistnou zmluvou pre poistenie schopnosti splácať revolvingový úver č. CTM3032 zo dňa 1.10.2012, so Sadzobníkom poplatkov BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky platným od 1.12.2019, s Výpisom k posúdeniu bonity žalovanej, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalovaná uzavreli dňa 14.11.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189 (ďalej len ako „zmluva“), na základe ktorej bol i žalovanej okrem iného podľa 2. časti zmluvy poskytnutý aj revolvingový spotrebiteľský úver s výškou úverového rámca 5.000 EUR a aktuálnou výškou úverového rámca 600 EUR. Výška mesačnej splátky bola minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 EUR, splatnosť prvej mesačnej splátky bola stanovená na 10-tý deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Zároveň splatnosť mesačnej splátky bola stanovená na 10. deň v mesiaci. Jednalo sa o poistený revolvingový úver so základným súborom poistenia s poplatkom za poistenie 3,33 %.

9. Podľa zmluvy výška úrokovej sadzby bola uvedená vo výške 28,68% p.a., a bola uvedená ako fixná, priemerná RPMN bola stanovená hodnotou 24,36 %.

10. Vyššie uvedená zmluvná hodnota priemernej RPMN zodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovanej Ministerstvom financií SR na jeho internetovej stránke pre Kreditné karty pre 2. štvrtrok roku 2014 so stavom platným k 30.6.2014, nakoľko táto hodnota bola v týchto informáciách udávaná práve hodnotou 24,36 %, pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 31.7.2014.

11. V zmluve bola tiež uvedený údaj o RPMN a to hodnotou 46,36 %, pričom sa v tejto zmluve nachádzal aj indikatívny výpočet RPMN, podľa ktorého ako predpoklady pre výpočet RPMN boli použité vstupné údaje a síce výška čerpania Revolvingového úveru 600,-- EUR, s výškou mesačnej splátky 58,10 EUR, s poplatkom za správu úveru 2,99 EUR a splatením Revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach, pričom pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podľa obsahu uvedeného článku tejto zmluvy podmienkou poskytnutia Revolvingového úveru a dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením Revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím Revolvingového úveru. Zároveň pri tomto indikatívnom výpočte bola uvedená aj celková čiastka k zaplateniu a to sumou 733,08 EUR.

12. Vyššie uvedená zmluvná hodnota RPMN nezodpovedala hodnote RPMN určenej podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, u ktorej pri zadaní parametrov uvedených pre jej výpočet priamo v predmetnej zmluve, a síce „dátum pôžičky“: 14.11.2014, /t.j. dátum uzavretia zmluvy/ „výška pôžičky“: 600,-- EUR, „Periodicita splátok“: mesačne, „Počet splátok“: 12, „Deň splátky“: 10-tý deň, „Dátum prvej splátky“: 10.12.2014 a "Dodatočnom náklade" 0,--EUR pri zohľadnení splátky 61,09 EUR (t.j. súčtu mesačnej uvádzanej splátky 58,10 EUR a sumy 2,99 EUR ako mesačného poplatku za kreditnú kartu), predstavuje hodnotu 47,79 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 733,08 EUR. Uvedený údaj o RPMN je tak je uvedený v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa.

13. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR v čase uzavretia zmluvy priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Kreditné karty pre 3. štvrtrok roku 2014 so stavom platným k 30.9.2014 bola 21,26 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 31.10.2014.

14. Z prehľadu úhrad vedeného na žalovanú pod číslom úverového prípadu: 42735362521100, VS:1123734509 vyplynulo, že žalovaná výbermi hotovosti z bankomatov, odčerpala na uvedenom revolvingovom úvere celkovú sumu 2.180,-- EUR.

15. Zároveň z tohto prehľadu úhrad vedeného na žalovanú ďalej vyplynulo, že táto na predmetný úverový vzťah zrealizovala do 25.11.2020 /t.j. do dňa, kedy podľa tvrdenia právneho predchodcu žalobcu mal tento zosplatiť predmetný úver/ úhrady v celkovej čiastke 2.692,-- EUR, a následne po tomto dátume za obdobie od 10.11.2021 do 09.06.2023 ešte zrealizovala ďalšie úhrady v celkovej výške 395,--EUR. Z obsahu žaloby tiež vyplynulo, že po dátume 09.06.2023 do dňa spísania žaloby žalovaná zrealizovala úhradu sumy 25,45 EUR dňa 11.07.2023, sumy 25,45 EUR dňa 03.08.2023, sumy 29,86 EUR dňa 10.08.2023 a sumy 29,86 EUR dňa 08.09.2023. Spolu tak na uvedený úver podľa predmetného prehľadu ako aj obsahu žaloby ku dňu podania žaloby uhradila sumu 3.197,62 EUR. Zo strany žalovanej uvedené skutočnosti neboli spochybnené.

16. Zároveň z uvedeného prehľadu vyplynulo, že sa žalovaná dostala do omeškania s plnením splátok, ktoré boli uvádzané vo výške 15,-- Eur mesačne, a ktoré boli splatné ku dňu 10.07.2020, 10.08.2020, 10.09.2020, 10.10.2020 a 10.11.2020. Žalovaná v tomto spore uvedené skutočnosti nenamietala.

17. Podľa článku 3, časť 3 „Následky porušenia povinností klienta“, bodu 3.1, písm. a/ predmetnej zmluvy okrem iného v prípade, ak žalovaná ako klient riadne a včas nesplácala svoje ďalšie záväzky voči právnomu predchodcovi žalobcu alebo iným veriteľom, bol právny predchodca žalobcu oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru/revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie úveru/revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú právny predchodca žalobcu určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

18. Zároveň podľa bodu 3.2 predmetného článku bol pôvodný žalobca tiež oprávnený v prípade porušenia povinností žalovanej ako klienta splácať poskytnutý úver, požadovať od nej zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu žalovanej ako klienta, so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná ako klient, bola povinná úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť.

19. Prípisom označeným ako „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 1.10.2020 žalobca oznámil žalovanej, že k uvedenému dňu eviduje aktuálnu dlžnú čiastku na úvere č. 42735362521100 vo výške 185,--Eur vrátane príslušenstva. Zároveň upozornil žalovanú, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, žalobca bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Podľa aplikácie Slovenskej pošty „Sledovanie zásielok“ uvedená výzva ako poštová zásielka č. RF069049017SK bola žalovanej doručená dňa 7.10.2020.

20. Písomným prípisom zo dňa 01.10.2020 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42735362521100 - Predžalobná výzva“ žalobca oznámil žalovanej, že sa ku dňu 26.11.2020 stal jej záväzok z poskytnutého spotrebiteľského úveru v sume 994,46 EUR splatným v celom rozsahu a zároveň vyzval žalovanú na úhradu tejto dlžnej sumy zloženej z úverovej istiny vo výške 872,22 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poisťného vo výške 87,24 Eur a nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky vo výške 35,--EUR. Uvedený prípis žalovanej podľa doručienky bol doručený dňa 02.12.2020.

21. Podľa žalobcom predložených dokladov –„AUTORIZACE 26409364600069“- v súvislosti s poskytnutím predmetného úveru žalobca vykonal šetrenie, resp. posúdenie o majetkových pomeroch žalovanej dňa 11.03.2015, t.j. až po uzavretí zmluvy, ktorá bola uzatvorená dňa 14.11.2014. Súdu zároveň nepredložil žiadne jemu žalovanou poskytnuté údaje, z ktorých mal vychádzať pri hodnotení úverovej bonity žalovanej.

22. Podľa Zoznamu registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedeného Národnou bankou Slovenska ku dňu 19.09.2017, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy boli v prevádzke Spoločný register bankových informácií "SRBI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Nebankový register klientskych informácií "NRKI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Register údajov o spotrebiteľských úveroch, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, a od 10.07.2017 začal vykonávať činnosť aj EURI (Európsky register informácií). Pôvodný žalobca a ani žalobca neosvedčil, že by bol nahliadol do niektorého z uvedených registrov.

23. Dňa 21.06.2023 uzavrel pôvodný žalobca ako predávajúci a žalobca ako kupujúci Zmluvu o postúpení pohľadávok z nesplatených úverov. Podľa Výpisu z prílohy k uvedenej zmluve o postúpení pohľadávok z nesplatených úverov pod označením číslo zákazníka: XXXXXXXXXXXXXXXX, mala byť aj pohľadávka vo výške istiny 994,46 EUR identifikovaná aj cez meno a priezvisko žalovanej, jej rodné číslo a miesto jej bydliska.

24. Prípisom označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky– úver č. 42735362521100“ zo dňa 3.7.2023 mal právny predchodca žalobcu - spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA žalovanej oznámiť vyššie uvedené postúpenie pohľadávky k úveru č. 42735362521100, terajšiemu žalobcovi. Súdu nebolo preukázané, kedy uvedený prípis bol odolán a ani prípadne kedy bol žalovanej doručený.

25. Prípisom označeným ako „Pokusu o zmier“ zo dňa 18.7.2023 žalobca cestou svojho právneho zástupcu mal požiadať žalovanú o úhradu dlhu: istiny 451,77 EUR, riadneho úroku: 78,24 EUR, úroku z omeškania do postúpenia pohľadávky: 356 EUR, poplatkov: 9EUR, úroku z omeškania po postúpení pohľadávky: 96,86 EUR, nákladov právneho zastúpenia: 121,68 EUR. Zároveň žalovanú mal vyzvať na úhradu dlhu v lehote 10 dní od doručenia pokusu o zmier. Súdu nebolo preukázané, kedy uvedený prípis bol odolán a ani prípadne kedy bol žalovanej doručený.

26. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 266 ods.5 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365, 369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

31. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

32. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

33. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, odchýlné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

34. Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

37. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

38. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g/, h./, i/ a l/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

39. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

40. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

41. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

42. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a.) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

43. Podľa § 21 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, Veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch.

44. Podľa § 21 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

45. Podľa článku 10 ods. 2 SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza
g./ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;

46. Podľa § 9 ods.9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb

č. 261954216260189, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

47. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

48. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

49. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

50. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkolvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

51. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

52. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov,

ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

53. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

54. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

55. Podľa § 10d ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

56. Podľa § 10d ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatom sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

57. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

58. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

59. Podľa § 1 ods.2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

60. Podľa § 1 ods.3 písm. b.) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že 1.opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydeli sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

2.jednorazové plnenie v peniazoch sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

3.opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100.

61. Podľa §1 ods.4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

62. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámцovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

63. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 14.11.2014, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámцovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

64. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z.z. , ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu. 33b).

65. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu(18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

66. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu(21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

67. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu,(21a)

upravujúcich konkurzné konanie,22) alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

68. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.8)

69. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

70. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

71. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

72. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

73. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

74. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

75. Vzťah založený Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb č. 261954216260189 zo dňa 14.11.2014 (ďalej len ako „zmluva“) medzi právnym predchodcom žalobcu-CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalovanou je vzťahom spotrebiteľskoprávnym, a teda uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie čo by spotrebiteľskej zmluvy ako podľa § 52 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka, tak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednaní predmetnej zmluvy(ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). Z predloženej Zmluvy, nie je zrejmé, aby žalovaná pri uzatváraní uvedenej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a ta k vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

76. Vzhľadom na charakter uvedeného vzťahu ako spotrebiteľskoprávneho sa súd prvotne zoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie súčasného žalobcu na vedení tohto sporu. Vychádzal predovšetkým z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného aj v jeho Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí, podľa ktorého „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2022 - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávnych pod č. 6).

77. Podľa právneho názoru vysloveného najvyšším súdom aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu –žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania, a súd je povinný ju skúmať vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj npr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

78. Súd tiež poznamenáva, že podľa názoru najvyššieho súdu ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky v prípade spotrebiteľských sporov bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak totiž bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa (porovnaj bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

79. V prípade postupovania pohľadávok banky zo spotrebiteľského úveru vychádzajúc zo zákona o bankách relevantnými podmienkami pre platné postúpenie takejto pohľadávky zo spotrebiteľského úveru z banky na iný subjekt je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), aby nedošlo k jeho porušeniu. (porovnaj bod 21 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018). Zároveň ale súd musí posudzovať platnosť, resp. neplatnosť predmetného postúpenia pohľadávky aj skrz § 17 zák. č. 129/2010 Z.z..

80. Pokiaľ ide o splnenie podmienok predvídaných § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. a relevantných pre posúdenie platnosti, príp. neplatnosti predmetnej pohľadávky z p právneho predchodcu žalobcu na žalobcu v tomto spore, tieto splnené nepochybne boli.

81. Ak totiž splácanie predmetného úveru žalovaná vykonávala podľa prehľadu úhrad vedeného na žalovanú pod číslom úverového prípadu: 42735362521100,VS: 1123734509 mesačnými splátkami po 45,--EUR , tak pri žalobcom uplatňovanom dlhu 488,84 EUR (bez ohľadu na to, či ho súd ďalej vyhodnotil ako nárok oprávnený či neoprávnený) , by táto suma bola zaplatená za obdobie cca 10 a trištvrté mesiaca (t.j. 488,84 EUR : 45,--EUR = 10,863 mesiaca), a teda aj pri zohľadnení prípadného posúdenia vykonaného predčasného zosplatnenia ako neplatného právneho úkonu (minimálne z dôvodu porušenia povinnosti podľa § 7 zák . č. 129/2010 zo strany pôvodného žalobcu) konečná splatnosť tohto úveru by tak pripadla najneskoršie na obdobie po uplynutí mesiaca október 2021. Keďže k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok z nesplatených úverov medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom došlo až dňa 21.06.2023, je zrejmé že k postúpeniu pohľadávky došlo až po celkovej konečnej splatnosti uvedeného úveru a teda k porušeniu ust. § 17 cit. Zákona nedošlo.

82. Pre posúdenie otázky aktívnej vecnej legitímácie na strane súčasného žalobcu z hľadiska splnenia predpokladov vyžadovaných § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., je zase potrebné preukázať, že z jeho strany ako banky bola realizovaná výzva na zaplatenie dlžnej sumy z predmetného úveru, a že následne po doručení tejto výzvy banky na plnenie bola žalovaná ako spotrebiteľ neprerzité dlhšie ako 90 dní v omeškani s úhradou uvedeného dlhu, na ktorý bola vyzvaná. Jedine za splnenia týchto predpokladov je možné následne postúpenie pohľadávky (predstavujúcej uvedený dlh žalovanej) považovať za platné.

83. Súd ďalej uvádza, že vo výzve podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách má byť uvedená konkrétna suma (zosplatnenej) pohľadávky, ktorú je dlžník povinný zaplatiť a výzva na jej úhradu. Ak výzva obsahuje uvedené náležitosti, možno takéto podanie považovať za výzvu pred postúpením, od ktorej doručenia musí uplynúť aspoň 90 dní a až následne možno pohľadávku postúpiť. Z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky. Uvedenú otázku okrajovo rieši rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo 169/2020, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/29/2022 z 6. júla 2022, resp. rozsudky uvedeného súdu sp.zn. 6CoCsp/37/z 28.06. 2022, sp.zn. 6CoCsp/37/2022 z 28.06. 2022, príp. sp.zn. 5CoCsp/29/2021 z 19. mája 2022).

84. Z toho je zrejmé, že za oznámenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno považovať v tomto spore aj „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42735362521100 - Predžalobná výzva“ zo dňa 01.10.2020, ktoré bolo žalovanej doručené dňa 07.10.2020, aj keď toto v konečnom dôsledku nevyvolalo predčasnú splatnosť tohto úveru (z dôvodu porušenia povinnosti podľa § 7 zák. č. 129/2010 zo strany právneho predchodcu žalobcu ako aj z dôvodu, že nebolo realizované do splatnosti neblížšej splatnej splátky nasledujúcej po oznámení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka /porovnaj body 12.6,12.7 a 12.8 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021-Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných/).

85. Súd tak ustálil, že na strane terajšieho žalobcu je daná vecná aktívna legitímácia na vedení tohto sporu.

86. Zo strany žalovanej v tomto spore neboli vznášané žiadne námietky, pripomienky , či iné vyjadrenia k predmetu sporu. Súd však v danom prípade upriamuje pozornosť na judikatúru európskeho súdneho dvora a to konkrétne na povinnosti vyplývajúce vnútroštátnemu súdu pri posudzovaní ochrany spotrebiteľa v súvislosti s aplikáciou únieového spotrebiteľského práva.

87. Z tej vyplýva, že „Súdny dvor viackrát potvrdil povinnosť vnútroštátnemu súdu skúmať ex offa porušenie niektorých ustanovení únieového spotrebiteľského práva [pozri v tomto zmysle v súvislosti so smernicou 93/13 rozsudok zo 4. júna 2009, Pannon GSM, C-243/08, EU:C:2009:350, bod 32; v súvislosti so smernicou Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách

uzatváraných mimo prevádzkových priestorov (Ú. v. ES L 372, s. 31; Mim. vyd. 15/001, s. 262) rozsudok zo 17. decembra 2009, Martín Martín, C-227/08, EU:C:2009:792, bod 29, a v súvislosti so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, s. 12; Mim. vyd. 15/004, s. 223) rozsudok z 3. októbra 2013, Duarte Hueros, C-32/12, EU:C:2013:637, bod 39].“ (porovnaj bod 62 rozsudku SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 21. apríla 2016 vo veci C – 377/14 - Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s. (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 377/14“, tiež bod 18 rozsudku SÚDNEHO DVORA (druhá komora) z 05. marca 2020 vo veci C – 679/18 – OPR Finance ss.r.o. proti GK (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C – 679/18“).

88. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora systém ochrany zavedený smernicou 2008/48 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 1. októbra 2015, ERSTE Bank Hungary, C-32/14, EU:C:2015:637, bod 39 a citovaná judikatúra). (porovnaj bod 62 rozsudku C-377/14, resp. bod 19 rozsudku C-679/18).

89. Povinnosť posúdiť ex offio nekalý charakter niektorých podmienok a existenciu povinných informácií v zmluve o úvere predstavuje v danej veci procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne orgány (pozri analogicky rozsudky z 10. septembra 2014, Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 67, ako aj z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 35 a citovanú judikatúru). (porovnaj bod 77 rozsudku C-377/14).

90. Pokiaľ navyše vnútroštátny súd ex offio konštatuje porušenie tejto povinnosti, musí bez toho, aby čakal, že spotrebiteľ podá návrh v tomto smere, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, pod podmienkou dodržania zásady kontradiktórnosti, a že sankcie, ktoré toto právo stanovuje, rešpektujú požiadavky stanovené v článku 23 smernice 2008/48, ako ich vložil Súdny dvor (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, body 71, 73 a 74). (porovnaj bod 24 rozsudku C-679/18).

91. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sú vnútroštátne súdy pri uplatňovaní vnútroštátneho práva povinné vykladať ho v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a účel smernice 2008/48 tak, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, a takto konať v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ. Táto povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva je totiž vnútorne spätá so systémom Zmluvy o FEÚ, keďže umožňuje vnútroštátnym súdom v rámci ich právomocí zaistiť úplnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré im boli predložené (rozsudok z 24. januára 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, bod 24 a citovaná judikatúra). (porovnaj bod 79 rozsudku C-377/14, resp. bod 41 rozsudku C-679/18).

92. Vnútroštátne súdy, vrátane tých, ktoré rozhodujú v poslednom stupni, musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, ak vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2019, Pohotovosť, C-331/18, EU:C:2019:665, bod 56 a citovanú judikatúru).(porovnaj bod 43 rozsudku C-679/18).

93. Z toho vyplýva, že vnútroštátny súd nemôže vo veci samej platne zastávať názor, že sa nachádza v situácii, keď nemôže predmetné vnútroštátne ustanovenia vykladať v súlade s právom Únie len z toho dôvodu, že české súdy /rozumej súdy členského štátu – poznámka tunajšieho súdu/ vykladali tieto ustanovenia v zmysle, ktorý nie je zlučiteľný s týmto právom. Vnútroštátnemu súdu teda prislúcha zabezpečiť plný účinok smernice 2008/48 a v prípade potreby neuplatniť z vlastnej iniciatívy výklad používaný českými súdmi/ rozumej súdmi členského štátu – poznámka tunajšieho súdu/, pokiaľ tento výklad nie je zlučiteľný s právom Únie (pozri analogicky rozsudok z 8. novembra 2016, Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835, body 69 a 70, ako aj citovanú judikatúru). (porovnaj bod 44 rozsudku C-679/18).

94. Súd tiež poukazuje aj na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia

žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená)“. S týmto názorom ústavného súdu sa stotožňuje aj Najvyšší súd SR (porovnaj body 19 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo 162/2020 uverejnené pod č. 06 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 2/2022- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

95. Do pozornosti súd tiež dáva aj Ústavným súdom SR prezentovaný právny názor(ktorý tento vyvodzuje z judikatúry Súdneho dvora EU) a síce, že vykonanie ex offo kontroly relevantných zmluvných podmienok (v spotrebiteľskej zmluve – poznámka súdu) nie je o možnosti, ale o povinnosti: „Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku, pokiaľ je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane prípadu“ (rozsudok C-243/08, D.:D.:E.:XXXX:XXX, bod 32). Súd má pritom tento cieľ naplniť s takou mierou procesnej ingerencie, ktorá je typická pre ochranu verejného poriadku (porov. uznesenie C-76/10, D.:D.:E.:XXXX:XXX, bod 50), a to bez ohľadu na zastupovanie spotrebiteľa advokátom (porov. rozsudok C-497/13, D.:D.:E.:XXXX:XXX, bod 47). (porovnaj bod 33 odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 416/2022-68zo dňa 13.07.2023)

96. Napokon súd dáva do pozornosti aj najnovšie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. mája 2022, sp. zn. 4Cdo/233/2021, z ktorého právna veta je uverejnená pod č. 83 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 6/2023- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných/), a podľa ktorého „V sporoch s ochranou slabšej strany (v spotrebiteľských veciach) nie je povinnosťou súdu vykonať každý spotrebiteľom navrhnutý dôkaz, avšak na druhej strane z ustanovení zákona (§ 295 Civilného sporového poriadku) vyplýva, že ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, má potrebné dôkazy vykonať ex offo. Pokiaľ takto nepostupuje, možno s ohľadom na okolnosti tej-ktorej veci konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) Civilného sporového poriadku).“

97. Ako vyplýva z vyššie uvedeného rozhodnutia ustanovenie § 295 CSP ukladá súdu vykonať ex offo aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd môže považovať vykonanie dôkazného prostriedku za nevyhnutné nielen vtedy, ak je to potrebné na preukázanie skutočností tvrdených slabšou stranou, ale tiež vtedy, ak je to potrebné na vyvrátenie skutočností preukázaných silnejšou stranou, kedy toto právo súdu nie je zákonom časovo obmedzené, a zároveň že vykonávanie dôkazov aj bez návrhu by malo smerovať nielen k posúdeniu neprijateľnosti ustanovení spotrebiteľskej zmluvy alebo iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, na ktorých je založený nárok tvrdený v žalobe, ale malo by smerovať k posúdeniu všetkých okolností s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, od ktorej spotrebiteľská zmluva závisí. (porovnaj bod 7 a 10 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/233/2021 zo dňa 25.05.2022 , zverejneného pod číslom 83/2023 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných č. 6/2023).

98. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd podrobil spotrebiteľskoprávny vzťah medzi sporovými stranami založený Zmluvou dôslednému skúmaniu, aj keď zo strany žalovanej ako spotrebiteľa v tomto smere neboli vznášané žiadne námietky a pripomienky v tomto spore. Súd tak pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami dôsledne napíňajúc ustanovenia únieového spotrebiteľského práva , ktoré v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora má súd realizovať ex offo, ak aj najnovšej judikatúry najvyššieho súdu, posudzoval tento vzťah aj bez zreteľa na to, že zo strany žalovanej ako spotrebiteľa neboli určité skutočnosti tohto úverového vzťahu namietané, napriek tomu ich súd jednoznačne neurčil za nesporné, pokiaľ ďalšie listinného dôkazy tvrdenie žalobcu nepodporovali.

99. Postupujúc v zmysle vyššie uvedeného súd po preskúmaní listinných dôkazov zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanou nemá všetky zákonom predpísané náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle právnych predpisov platných v čase uzavretia tejto zmluvy , a okrem toho sú tu tiež dané ďalšie skutočnosti, na základe ktorých je potrebné uver poskytnutý na základe vyššie uvedenej predmetnej zmluvy žalobcom žalovanej považovať za bezúročný a bez poplatkov.

100. Pokiaľ ide o samotnú Zmluvu, súd konštatuje, že táto je uzavretá v písomnej forme (§ 9 ods. 1 zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy) a sú v nej jasne a zrozumiteľne uvedené zmluvné strany identifikačnými údajmi vyžadovanými zákonom (§ 9 ods. 2 b./ a d./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy). Rovnako tak z tejto (pokiaľ ide o jej časť 2) tiež jasne vyplýva, že poskytnutý úver je revolvingovým spotrebiteľským úverom bezúčelovým. (§ 9 ods. 2 písm. a./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

101. V zmluve je výška revolvingového úveru uvedená raz ako výška úverového rámca sumou 5.000,- Eur, a raz ako aktuálna výška úverového rámca sumou 600,-Eur. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne za akých okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca. Ak dodávateľ naformuloval zmluvu tak, že v nej uviedol dve rôzne výšky úveru, musia byť v nej jasne stanovené podmienky upravujúce čerpanie úveru a uvedenie, kedy je spotrebiteľ oprávnený čerpať ten-ktorý úverový rámec. K stanoveniu týchto podmienok nedošlo, nie je teda zrejme do akej výšky bola žalovaná oprávnená úver čerpať a za akých podmienok.

102. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že práve k tejto aktuálnej výške úverového rámca sa viažu aj ďalšie podmienky spojené s poskytovaním úveru, na základe ktorých sa tiež stanovovala hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov platnej v čase uzavretia zmluvy. Predbežné vyhodnocovanie bonity klienta sa má prejavovať práve v určení maximálne prípustnej hranice úveru, ktorý mu je možné poskytnúť, a ktorého výška bude základom pre určenie ďalších parametrov spotrebiteľského úveru, ktoré sú súčasne aj podstatnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., najmä suma nákladov spojených s úverom, ročná úroková sadzba, počet a výška splátok. Len vo vzťahu ku konkrétne určenej výške úveru, môže veriteľ splniť tiež povinnosť konať s odbornou starostlivosťou. Ak sa pre budúcnosť veriteľ a spotrebiteľ dohodnú na vyššom rozsahu úverového rámca, musí tomu predchádzať opätovné overenie bonity spotrebiteľa a dohoda o podmienkach novej zmluvy. Spôsob vymedzenia úverového rámca 600,- EUR až 5.000,-EUR predstavuje pre veriteľa výhodné riešenie napr. aj v prípade prekročenia čerpania úverového limitu, avšak nezodpovedá záujmom spotrebiteľa, ktorého núti zotrvať v záväzku s veriteľom, aj keď navýšenie sumy úveru pri nezmenených podmienkach (úročenia, splácania) môže byť nevýhodné (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/3/2021 zo dňa 08.07.2021).

103. Vzhľadom na uvedené nedostatky, preto súd s poukazom na § 9 ods. 2 písm. g./ zákona č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že v zmluve chýba reálne údaje o výške spotrebiteľského úveru. V nadväznosti na to súd uvádza, že pre túto absenciu určitého vymedzenia výšky spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. g / zákona č. 129/2010 Z.z.), je potrebné tento úver poskytnutý žalovanej žalobcom považovať v zmysle §11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za úver bez úrokov a bez poplatkov.

104. Ďalej súd konštatuje, že v zmluve je uvedená výška mesačnej splátky, resp. spôsob jej určenia a síce minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,-EUR, ako aj splatnosť mesačnej splátky na 10-tý deň v mesiaci. (§ 9 ods. 2 písm. l./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

105. V danom prípade súd zohľadnil špecifický charakter revolvingového úveru, ktorého podstatou je jeho opakovanie s dohodnutým úverovým rámcom, a preto je zrejme, že niektoré náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nemôžu byť splnené (napr. konečná splatnosť úveru).

106. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je však údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Je vlastne indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. A zároveň takýmto indikátorom je aj uvedenie príslušnej priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov v danom období, aby si tak spotrebiteľ mohol porovnať relevantné údaje o tom, či sa mu s dotýčným poskytovateľom úveru oplatí vstúpiť do zmluvného vzťahu z hľadiska nákladov, ktoré tento úver má obnášať pre neho v porovnaní s nákladmi, ako existujú v rámci príslušného segmentu na relevantnom trhu .

107. Pokiaľ ide o údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné túto ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítať podľa počiatočných základných údajov

v zmluve, čo napokon je zrejmé aj zo samotnej predmetnej zmluvy, kde takýto indikatívny výpočet RPMN je obsiahnutý. V predmetnej zmluve je síce uvedený indikatívny výpočet RPMN, avšak tento plne nekorešponduje s reálnym stavom úverového vzťahu medzi stranami sporu.

108. Hodnota RPMN uvedená v zmluve hodnotou 46,36 % p.a. nezodpovedala hodnote RPMN určenej podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, u ktorej pri zadaní parametrov uvedených pre jej výpočet priamo v predmetnej zmluve, a síce „dátum pôžičky“: 14.11.2014, /t.j. dátum uzavretia zmluvy/ „výška pôžičky“: 600,-- EUR, „Periodicitia splátok“: mesačne, „Počet splátok“: 12, „Deň splátky“: 10-tý deň, „Dátum prvej splátky“: 10.12.2014 a "Dodatočnom náklade " 0,--EUR pri zohľadnení splátky 61,09 EUR (t.j. súčtu mesačnej uvádzanej splátky 58,10 EUR a sumy 2,99 EUR ako mesačného poplatku za kreditnú kartu), táto hodnota predstavovala hodnotu 47,79 % p.a.. Uvedený údaj je tak uvedený v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, čo má za následok že predmetný úver je potrebné v súlade s § 11 ods. 1 písm d./ zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov aj z tohto dôvodu.

109. V zmluve je tiež uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 24,36 % ročne. Táto hodnota korešponduje s údajmi vyplývajúcimi zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií pre Kreditné karty pre 2. štvrťrok roku 2014 so stavom platným k 30.06.2014, a ktorá bola na stránke Ministerstva financií SR zverejnená dňa 31.07.2014, teda pred uzavretím predmetnej zmluvy.

110. Žalobca nepreukázal ani to, že si pri uzatváraní zmluvy riadne splnil povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého bol tento povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

111. Zo žalobcom predložených dokladov –„AUTORIZACE 26409364600069“ – vyplynulo, že žalobca vykonal posúdenie majetkových pomerov žalovanej až dňa 11.03.2015, t.j. až po uzavretí zmluvy, ktorá bola uzatvorená dňa 14.11.2014.

112. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. bonitné hodnotenie mal vykonať na základe informácií, ktoré mu mala žalovaná na jeho žiadosť poskytnúť, avšak súdu nepreložil žiaden dôkaz o tom, že takúto žiadosť voči žalovanej realizoval a že na základe akých podkladov, ktoré mu mala žalovaná poskytnúť, hodnotenie tejto jej úverovej bonity vôbec uskutočnil. Nepreukázal, že by si bol prípadne býval vyžiadal informácie o žalovanej z prípadných príslušných databáz, keďže v konaní výstupy z takýchto databáz súdu vôbec nepredložil. Žalobcom predložený doklad –„ AUTORIZACE 26409364600069“ predstavuje len výstup z vnútorného systému pôvodného veriteľa (právne predchodcu žalobcu) a nejedná sa o výstup z osobitnej databázy úverov. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že skúmaním výdavkov zákon celkom jednoznačne nemá namysli len výdavky na iné už existujúce úvery, ale výdavky vo všeobecnosti, teda aj na bežné životné potreby, pričom súdu nebolo preukázané, že by ich pôvodný veriteľ vôbec skúmal a žalovanú ako spotrebiteľa sa na ne prípadne dopytoval. Nie je ani preukázané, že by zisťoval, či žalovaná má deti a prípadnú vyživovaciu povinnosť voči nim. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.z. 2CoCsp/72/2022 zo dňa 17.08.2023). Lustráciou v Registri obyvateľov (pri skúmaní otázky miestnej príslušnosti tunajšieho súdu – poznámka súdu) súd zistil, že žalovaná má dve deti, ktoré boli v čase poskytnutia úveru maloleté, teda vyživovaciu povinnosť voči nim určite mala.

113. Vzhľadom na uvedené a to aj s prihliadnutím na výzvu tunajšieho súdu uskutočnenú v uznesení sp.zn. 16Csp/362/2023-69 zo dňa 03.11.2023, preto povinnosťou žalobcu bolo hodnoverne preukázať, že pri posudzovaní bonity žalovanej postupoval v súlade s § 7, čo mal aj následne súdu riadne zdokumentovať a tým hodnoverne preukázať splnenie si uvedených povinností. Nesplnenie si tejto jeho povinnosti hodnoverného preukázania vynaloženia náležitej odbornej starostlivosti je preto potrebné v spojení ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., považovať za hrubé porušenie povinnosti žalobcu, resp. právneho predchodcu žalobcu podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona a preto je potrebné predmetné úver z danej zmluvy aj z tohto dôvodu považovať za bezúročný a bez poplatkov.

114. Keďže predmetný úver vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vo vzťahu žalovanej vznikol čo do istiny len nárok na vrátenie sumy žalovanou na

tomto úvere vyčerpanou a z jej strany dosiaľ neuhradenou. Podľa žalobcom predložených dokladov, žalovaná ku dňu podania uvedenej žaloby mala na tomto revolvingovom úvere vyčerpať celkovú sumu 2.180,-- EUR, pričom zároveň ku dňu podania tejto žaloby mala na uvedený úver uhradiť sumu v celkovej čiastke 3.197,62 EUR . Žalobcovi tak nevznikol nárok na žiadnu istinu a preto súd žalobu v uvedenej časti zamietol a rovnako tak aj časti uplatňovaných zmluvných úrokov.

115. Rovnako tak zamietol nárok žalobcu aj čo do sumy 35,--EUR ako nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, ktoré si voči žalovanej uplatňoval ešte právny predchodca žalobcu, a ktorý náklad tvoril súčasť postúpenej sumy istiny na žalobcu, nakoľko tým že predmetný úver bol bezúročný a bez poplatkov nevznikol nárok ani na tento náklad.

116. Okrem toho uvedené náklady neboli medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dojednané výslovne v zmluve, a tak ani podľa § 9 ods. 9 zák. č. 129/2010 Z.z. nemohol právny predchodca žalobcu a tým ani samotnému žalobcovi vzniknúť na ne nárok. Uvedený nárok na tieto osobitné poplatky pre právneho predchodcu nevyplýva ani zo žiadneho zákona.

117. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

118. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

119. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

120. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

121. Žalobca si voči žalovanej uplatňoval úrok z omeškania počnúc od 27.11.2020. Vykonaným dokazovaním však bolo preukázané, že k uvedenému dňu zo strany žalovanej boli vykonané úhrady vo výške 2.692,-- EUR, a tieto v plnej miere pokryli sumu 2.180,-- EUR, na ktorú mal žalobca z tohto úverového vzťahu pre jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť jedine nárok. Je tak zrejmé, že k 27.11.2020 sa žalovaná vo vzťahu k žalobcovi nedostala do omeškania s úhradou žiadnej čiastky, vyplývajúcej z tohto úveru, a preto žalobcovi nemohol vzniknúť nárok ani na žiaden úrok z omeškania. Súd preto žalobu žalobcu zamietol aj pokiaľ ide o ním uplatnený úrok z omeškania.

122. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

123. Žalobca si uplatnil aj sumu 54,86 EUR titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Vo všeobecnosti sa takýmto nákladmi rozumejú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu. Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Pokiaľ tak ustanovuje osobitný predpis, možno za príslušenstvo pohľadávky považovať aj náklady, ktoré vznikli v štádiu predsúdneho konania , a to najmä vtedy, pokiaľ povinnosť vykonať pokus o mimosúdne vyriešenie veci ustanovuje Občiansky zákonník alebo osobitný predpis. / porovnaj Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol.. Občiansky zákonník I. § 1-450. Komentár. Praha: C.H.Beck, 215, str. 771/.

124. V danom spore žalobca tieto náklady uplatnil titulom vykonaného úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy, ktorou zrejme menil svoj prípis „Pokus o zmier“ z dňa 18.07.2023.

125. Súd však tento náklad vyhodnotil ako neúčelný, nakoľko v čase vypracovania tohto prípisu, t.j. ku dňu 18.07.2023 vzhľadom na vyššie popísané vyhodnotenie predmetného úveru ako bezúročného a bezpoplatkového žalovaná nebola v žiadnom omeškaní s plneniami pre právneho predchodcu žalobcu, resp. samotného žalobcu, a preto takáto výzva bola bezpredmetná. Navyše žalobca súdu ani nepreukázal, že tento uvedený prípis žalovanej aj doručoval, resp. jej ho vôbec doručil. Súd preto žalobu zamietol aj čo do tohto uplatneného nároku.

126. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

127. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

128. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

129. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

130. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

131. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

132. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomeru úspechu strán v spore ako aj skutočnosť že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

133. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti bol teda žalovaná v tomto spore úspešná v plnom rozsahu. Žalovanej by tak vzhľadom na vyššie uvedené ako úspešnej strane sporu vznikol nárok náhradu trov konania v pomernej výške.

134. V danom spore si však žalovaná trovy konania neuplatnila, a ani nebola žiadnym spôsobom procesne aktívna. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavil záujem.

135. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnená žalovaná síce bola úspešná v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnila, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

136. Súd preto rozhodol tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.